

Mijn eerste verkennerkamp was in de zomervakantie van 1953.

De troep ging dat jaar voor het eerst naar Giethoorn. Hopman Zweers had tijdens zijn werk als vertegenwoordiger daar een aardig plekje ontdekt naast Hotel de Waterlelie. De verkenners gingen altijd per fiets op kamp, maar 100 km fietsen vond de leiding voor de 12-jarigen te ver. Die gingen daarom samen met oûbaas Stigter eerst een stuk met de bus. In die tijd namen de Gelderse Tram Wegen nog fietsen mee boven op de achterzijde van het dak van hun bussen. Bij de GTW-opstelplaatsen in de Coehoornstraat, tegenover het station in Arnhem, werden onze fietsen opgeladen. Wij met onze bagage in de bus en toen op weg naar Deventer. Vandaar fietsten we via Olst en Wijhe naar Zwolle. In deze stad had de oûbaas aan de Deventerstraatweg familie wonen. We aten daar ons brood en rustten wat uit. De route ging verder via Hasselt naar Zwartsluis en daar verder langs de Arembergergracht. Onderweg kwamen we de eerste 2-planks bruggetjes tegen die zo kenmerkend voor deze streek zijn. In Beltschutsloot werden we door een, met de hand getrokken, pontje naar de overkant van de Arembergergracht gezet. Over smalle fietspaadjes en dito bruggetjes ging het verder. Met je bagage op je kleine fiets was het wel eng om op zo'n bruggetje te fietsen. Je kon soms op de op- en afrit van zo'n brug je voorwiel niet op de grond houden vanwege het gewicht van je bagage. Je werd trouwens ook moe, want zo'n inspannend stuk had je nog nooit gefietst. Het kon dan ook niet uitblijven dat bij het afrijden van het zoveelste

bruggetje ik met mijn voorwiel van de plank af reed en voorover van mijn fiets duikelde. Gelukkig kwam ik niet in het water terecht, waar wel met mijn hand in het prikkeldraad. Pleister er op en weer verder.

Tussen de Beulaker- en Belterwijde lag gelukkig weer een breed zandpad¹ waarover je bij de Blauwe Hand kwam. Toen was het nog slechts enkele kilometers naar ons terrein naast hotel de Waterlelie².

De oudste jongens hadden inmiddels de tenten al opgezet. De patrouille waartoe ik behoorde, de Eekhoorns, kwam in een één-stoks ronde tent in camouflagekleuren te slapen; de "lekke onderzeeër" noemde ze hem. Dat beloofde weinig goeds bij regendagen.

¹ Later is over deze dam de weg Zwartsluis-Blauwe Hand aangelegd.

² De ansichtkaart die ik in 1953 aan mijn ouders stuurde.

Ik had trouwens wel een klein probleempje. Thuis had ik nog steeds de gewoonte om bij het slapen gaan mijn rechter ring- en middelvinger in mijn mond te steken. Ik vond zelf dat je dat bij de verkenners niet meer kon doen; de andere jongens zouden je waarschijnlijk uitlachen. Maar gelukkig viel het mee, ik viel in slaap zonder op mijn vingers te sabbelen. Sinds dit kamp was deze gewoonte over!

De leiding had voor dit kamp de jongens in drie patrouilles verdeeld. De gehele week hadden we de beschikking over twee houten punters. Eén patrouille mocht de gehele dag met zo'n punter, waarbij ook een zeil en een vaarboom aanwezig waren, op pad. De andere patrouilles wisselden elkaar tussen de middag af. Zij die 's ochtends in het kamp bleven ruimden het kamp op en maakten de broodmaaltijd, de middagploeg maakte de warme maaltijd. Een geweldige ervaring om al bomende met zo'n punter door het dorp te varen. Op het Bovenwijde kon je prima zeilen indien je wist hoe je met het zwaardje, tegen het afdrijven, moest omgaan. Want de punters hadden maar één zo'n zwaard, waarschijnlijk uit kosten overweging. Bij het overstag gaan moest dat zwaard dan op het juiste moment en snel uit het water gehaald worden en worden omgehangen naar de andere zijde van de boot. Bij één van deze manoeuvres ons aan boord was zijn polshorloge. Lange tijd kijkend over de rand van Nu, omstreeks 2000, zou je het niet meer geloven, nog glashelder. We vonden kennelijk onder het zand

Als je voor het eerst op hoorde je de kampdoop te voor ons. Op een avond gekleed in hun zwembroek jas, door en leider naar het Daar aangekomen moest je daar ongeveer 70 cm diep, en gaan. Een oudere verkenners omgekeerde pan op z'n hoofd

vervulde de rol van Neptunus. Enkele anderen fungeerden vermomd als zijn secundanten. Zij smeerden je helemaal in met modder, kreeg dan een "vissen-drol"³ te eten en moest je dan onder water reinigen. De oudste jongens hadden de lol, de groentjes stonden te bibberen van spanning. Bovenstaande foto is door buurman Trippensee genomen toen ik vermoeid van het zomerkamp in 1953 terug kwam. Van die jas herinner ik mij dat hij tweedehands was.

zomer-kamp ging dan ondergaan. Dat gold ook werden de nieuwelingen, met daaroverheen een Bovenwijde ge-varen. over boord stappen, het is op weg naar Neptunus getooid met een en een baard van riet

³ Dat was een stuk nat gemaakt roggenbrood met veel zout en peper er in.